

iværksat, eller hvorledes det forholder sig, for man ser daglig i Bladene Annoncer om, at de mindre Banker give 5 pCt. Indlaansrente. (Afbrydelse). Ja, det staar i Bankernes Vinduer, men det staar ogsaa i store Annoncer i Bladene. Men samtidig med, at denne Foranstaltning sættes i Værk, maa man efter min Mening dog intet Øjeblik glemme, at Bankkomiteen af 9. Februar 1908 er nedsat, og at Staten har ydet sin meget væsentlige Støtte til dens Virksomhed, for at den skal frelse saa meget som muligt, men derimod ikke for, at den skal slaa ned for Fode. Det vil ikke kunne vække Beundring hos nogen, at en Bankkomité, der overtager Administrationen af en Bank, knuser den, thi jeg tror ikke, der er nogen Bank i Verden, der ikke vilde kunne knuses af en Administration, der skred hensynsløst ind og lammede Banken i dens Arbejdsevne og realiserede dens Værdier pludselig, selv om disse Værdier vare af den Beskaffenhed, at de først gennem Aarenes Løb, maaske først efter at de have haft en Vækstperiode, kunde realiseres paa normal Maade, saa at de indbragte, hvad de bør, skulle og kunne indbringe.

Af de to Banker, som ere komne under Administration, er Grundejerbanken styrtet sammen; derfor vil jeg paa ingen Maade sige, at Varsomhed ikke er fornøden overfor den, thi der er til Stede overmaade store Værdier, som det gælder om med Varsomhed at søge at skaffe saa meget som muligt ud af. Hvad angaar den anden Bank, Detailhandlerbanken, var den jo, inden den kom under Administration, stillet saaledes, at den sejrrikt havde tilbageslaaet et Run og endnu stod fuldt oprejst. Det glædede mig i Gaar at høre, at den højtærede Finansminister ogsaa havde et aabent Øje for denne Forskel mellem de to Banker. Jeg kender nu ikke Detailhandlerbankens Forhold og har ingen Lejlighed haft til at undersøge dem, og jeg kan paa ingen Maade udtale mig om Detailhandlerbankens Soliditet, men det forekommer mig, at det maa forbavse enhver, hvor lidet varsomt Bankkomiteen er gaaet frem overfor denne Bank. Det var om Søndagen, at Komiteen blev dannet, og allerede Mandag Formiddag inden Børstid udsendte Komiteen den bekendte Ukas om, at Banken fortsattes indtil videre, som efter sin Ordlyd kunde opfattes saaledes, at det var en Bebudelse af, at efter nogen Tids, en lidt længere eller kortere Tidsperiodes Forløb, maatte denne Bank nødvendigvis standse.

Denne Meddelelse udstedtes saa hurtigt, at jeg vanskeligt kan tænke mig, at Bankkomiteen kan have haft Tid til forinden at anstille en dybere, nøjagtig og mere indgaaende Undersøgelse af Bankens Forhold, og hvad værre er, den udstedtes saa hurtigt, at Bankkomiteen ikke en Gang fik Tid til at anvende saa megen Omhu paa denne Meddelelses sproglige Affattelse, at den fik udtrykt det, den vilde sige. Thi medens Bankkomiteen sagde, at Forretningen fortsattes indtil videre, er det senere blevet oplyst, at Bankkomiteen vilde have sagt: Denne Forretning, Detailhandlerbanken, fortsættes indtil videre under Administration, og at man derefter haabede, at Banken vilde kunne fortsættes som selvstændig Forretning, nemlig hvis det viste sig, at den var solvent.

Jeg er vis paa, at enhver maa beklage det Skridt, som her er foretaget, og naturligvis ikke mindst den højtærede Finansminister. Thi at Bankkomiteen under Udøvelsen af det den betroede, yderst ansvarfulde Hverv paa dette meget afgørende Punkt har handlet paa denne Maade, havde jo uafværgelig meget uheldige Konsekvenser for den Bank, som den skulde opbølge i Stedet for at slaa den ned. Det er klart, at en saadan Fremgangsmaade kunde ikke tjene til at frelse en i Forvejen truet Forretning og derfor heller ikke bidrage til at skabe almindelig Ro paa vort Pengemarked. Jeg vil haabe, at Bankkomiteens Formand herefter vil føle et dobbelt Ansvar overfor Detailhandlerbanken, fordi han paa denne Maade er kommen til at forværre dens Tilstand. Det er Administrationens Opgave at begrænse Ulykkerne og Uroen paa vort Pengemarked saa meget som muligt, men slaar man de Banker ned, som ere under Administration, saa breder Ulykken sig, og det turde være, at hvis man enten lader Detailhandlerbanken langsomt forbløde eller mere pludseligt slaar den ned, man da bagefter vil opdage, at Konsekvenserne for vort hele Erhvervsliv ere langt alvorligere, end man havde tænkt sig.

Et Medlem af Bankkomiteen, Statsgældsdirektør Andersen, er bleven beskyldt for at have udtalt sig i et Interview til „Kristeligt Dagblad“ om Detailhandlerbanken paa en Maade, som vilde være utilbørlig. Interviewet kan derfor ikke være rigtigt. Jeg maa beklage, at Statsgældsdirektøren ikke har skyndt sig mere med at afkræfte dette Interview, der har faaet Tid til at gaa Landet rundt i en overmaade stor Del af Pressen. Det er klart,